

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Triplex Victoria Sacram Communionem præcedere debet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

CAPVT VII.

QVAENAM DE PECCATIS, ET ANIMI PER-
turbationibus, nobisq; ipsis victoriae sint obtinenda, ut cum
perfectissima præparatione ad Communionem acce-
damus, & ingentia præmia ijs victo-
ribus in eadem Communione
reddi.

VPLEX sanctissimi Sacramenti prædicta cognitio, per Meditationes scil. eius mysteriorum, aut per experimentum affectuum eius in sacra Communione, animas requirit puras, & corda mūda: nam aī malenolam animā non intrabit sapientia, nec habitat in corpore subdito peccatis; & b
Beati sunt mundo corde; quoniam ipsi Deum videbunt; non in altera vita tantum, sed etiā in hac perfecta scil. illa cognitione, quæ in ea cōceditur, tam in Meditatione & Contéplatione, quam in suavitate, & experimendo eius, quod suscipitur. Ex quo fit, vt prima dispositio, quæ procuranda est ad has gloriosas cognitiones obtinendas, (secundâ subsequente per experimentum in ipsa Communione) debeat esse conscientiae puritas, corisque mundiciēs. Nam si Manna communis iustorum ac peccatorum cibus, non cōmunicabat præclaram cōmisi saporis suavitatem, nisi iustis; quorum voluntati palatoq; ita seruiebat, vt eum perciperent, quem volebant: ed quid illi Dei voluntati, palatoque seruirent: quantò magis credendum est, Manna hoc coeleste non communicare mirabilem suoru saporum fructuumq; spiritualium multitudinem, ac varietatem, nisi iustis, qui seipso diuinæ voluntati exequenda addicant, & mancipent? Neque enim absque mysterio, tantum dixisse credendum est Dominus: neminem scire hoc Manna, nisi qui accipit, non verò addidisse: quemcunque recipientem, illud cognoscere: Nam si malè paratus aliquis illud accipiat, non gaudebit eius diuitijs ac thesauris. Ac propterēa præmissio huius Manna solum facta est Vincenti, suos scilicet hostes, strenue contra eos pugnando; & quid magis erit strenua pugna, & victoria glorieior; ed maior erit mensura huius Manna, & sua uitatum, & fructuum, qui cum eo præbentur.

S. 1. Triplex victoria sacram Communionem præcedere debet.

AD huius rei declarationem est aduertendum: triplicem victoriam nos disponere perfectissimè ad Manna (quod iustorum est cibus) de-

a Sap. 1. 4.

b Matt. 5. 8.

c Sap. 16. 21.

iustis &

Vincensibus

vitiosis Sacra

Communio

Apoc. 2. 17

LXXX.

Mmm.

gutan-

I.
Victoria
peccatorum
mortaliūm.

a Exod. 14.
18.

b Apoc. 2.16

c 1. Cor. II.
28.

Seff. 3.6.7.

Confessio.

Vel certe
Contrito.
d Matt. 22.
12.

e 1 Reg. 4.
31.10.

gustandum: neminem verò dignè illud degustare posse, qui minimum non obtinuerit primam, quia maximos suos hostes, omnia scilicet peccata capita-
lia, per Sacramentum Pœnitentiæ vicerit. Quia admodum enim Manna non fuit Israëlitis datum, donec ex Ægypto discederent, rubrumque mare traicerent, in quo ita omnes eorum hostes submersi sunt, ut a nec unus qui-
dem superfuerit ex eis: ita diuinus hic cibus non prius peccatoribus datur,
quam malum suum statum deserant; omnesque iniquitates & peccata in
pœnitentiæ mari demergant. Nam priusquam Dominus noster vincenti
promitteret Manna abconditum, dixit Episcopo, cum quo loquebatur, vt
bpœnitentiā ageret de suis peccatis, & repelleret hostes suos: nam sine hac
victoria ipsum non fore dignum tali cibo: idēque obtulit ille ipse Domi-
nus se contra eos *pugnatōrum gladio oris sui*. Non enim satis est, eos in pœni-
tentia mari demergere, sola peccatorum contritione; sed necesse est, ut
idem ipse Dominus per os Sacerdotis eos iugulet gladio sui diuini verbij ab-
solutione scilicet Sacramentali, quā præcedat omnium integra Confessio:
iuxta præceptum quod Apostolus intimauit, cùm dixit c proberet seipsum homo,
*Sic de pane illo edat & de calice bibat. Qui enim manducat & bibit indigni-
tudinem si bi manducat & bibit: non diudicans corpus Domini*, nec il-
lud ab ordinario pane dilcernens. Cùm autem dixit proberet, & exami-
net seipsum: significat, (quemadmodum Catholica Ecclesia sentit, &
in Concilio Tridentino declarauit) eam probationem necessariam esse,
quæ fit in Sacramentali Confessione: quam Christus Dominus in eum
finem instituit. nisi in aliquo raro casu: quo & Communicatio vrge-
ret, & non adesset Confessarius. quia tunc Contritio sufficeret; aut talem
diligentiam ad eam consequendam adhibere, vt prudenter existimaret
se eam obtinuisse. Alioquin, si ad cœlestē hoc conuiuium accedas, aper-
tē tibi conscius quod non habeas Dei gratiam: dicet tibi Dominus, quod
infelici coniuæ illi: *d amice quonodo huc intraffi non habens vestem nuptia-
lem? meritoq; contremiscere potes: ne statim iubeat ministros suos, ligati
mambus & pedibus, mittere te in tenebras exteriore; ibi erit fletus & stridor den-
tium: eo quod immundis dentibus tuis ausus sis sumere panem vitæ, &*
simul iudicium tuæ condemnationis æternæ: sicut fur & homieida ali-
quis, qui in suam domum iudicem inducit, in cuius conspectu aliud
crimen edit atrocius. Sic enim ipsemet ad se adducit eum, qui ipsum
suspendet; puniendo pro meritis delictum illud cum cæteris. Memor
esto e Arcam testamenti, quæ prodigiosæ alias Hæbræum populum in bel-
lis & pugnis protegebat; cùm in Dei sui gratia & fauore manerent; ean-
dem fuisse maioris eius ruinæ occasionem, cùm illam in castra sua adferri
curarunt, existentes peccatores, vt intelligas: quemadmodum com-

munio

munio benè sumpta ministrabit tibi arma ad vincendos Dæmones ita eandem male sumptam fore occasionem magnæ ruinæ, & ut ab illis deaferis.

Quod si copiosiori diuini huius Manna dulcedine frui velis: alij quoque eius hostes sunt depellendi. qui et si adeò magni non sint, valde tamen sunt noxijs: multitudo scilicet peccatorum *venialium*, & inordinatae carnis *passiones*, ad voluptates & delicias quinque sensuum propendentes. Si enim huiusmodi sentium oblationibus te subiicias: etiam si Sacramentum sumas, manebis aridus, & speciali refectione priuatus, quam benè sano & purgatae animæ palato, ipsum recipientibus solet communicare. Recordare quod antiquum illud Manna, non fuit datum Hæbrais starim atque mare rubrum transierunt, sed postquam tota farina, quam ex Aegypto fecum acceperant, erat consumpta. noluit enim Deus vtroque cibo eos simul vesci. Quis enim iustus est, qui cum aliquo tempore in captiuitate Aegyptiaca tanquam Diaboli mancipium propter peccatum manserit, etiamsi inde per paenitentiam liberetur, non secum farinæ aliquid acceperit, qua per dies aliquot quasi pascatur? Farina Aegypti sunt odores & vestigia, quæ remanent ex vita præterita; & res illa delectabiles, quibus amor proprius fouetur & nutritur: quales sunt loquacitates, ioci, & profana solatia. Quam farinam si adhuc retinere velis, cogitate huius Manna suavitatem non experturum; aut si hac refici & recreari velis: necesse est, farinam illam projcere & consumere. Nam (Sanctus Bernarnus ait) non posse in eodem corde coniungi carnis & spiritus delicias; nec mundi farinam & Manna cœlestis; nec vultus Dei vs ancillæ filium in domo servi sui Abraham ludere cum Isaac: quæ vox risum significat; ac propterea dicit *feice ancillam & filium eius*. Quæ autem est hæc ancilla nisi ipsa caro? & quis eius filius; nisi amor proprius? utique autem propendet ad farinam suam, sensuum scilicet delicias: sed necesse est utrumque ex animæ domo ejici, si remansurus in ea sit Isaac, risus scilicet & lætitia spiritus. Et quamvis Abraham graue esset hoc exequi: dixit tamen illi Deus: non tibi videatur aperum super puerum & ancillam tuam, vt illos à te separares: quia ego sum qui id fieri præcipio. & statim, (quod esset ad obediendum promptissimus) voluntatem propriam vicit, vt expleret diuinam. Vince tu quoque tuam, quæ adeò inclinat ad indulendum carni; & amoris proprij illecebras; vt particeps esse possis illius Manna quod tibi communicabit Deus in hoc coniunctio.

Sed ulterius adhuc est tua victoria progressura: dando operam, vt cordis eriam *distractiones vagationesque vimcas*: quæ valde etiam

2.
Etiam ve-
nialium &
passionum.

*Farina Ae-
gypti.*

*Serm. 2 de
Ascensione.*

f Gen. 21. 9.

*Mundus
cum Deo
coniungit
nequit.*

3.

*Denique di-
stractionum
g Preg. 23. 1.*

impedient saporem illius Manna, cùd quodd relaxent, & effundant meditationem, ad illum percipiendum disponentem: Nec minus importuni hostes esse solent *sultæ cogitationes*, quām affectiones inordinatae. De vtrisque enim dixit Sapiens: *g quando sederis ut comedas cum principe: diligenter attende, que apposita sunt ante faciem tuam;* & statue cultrum in gutture tuo, quasi dixerit: cum accedis ad comedendum cum Principe caelesti in mensa huius sanctissimi Sacramenti, diligenter attende, quem illud intra se continet, penetrans ad id quod in illo Manna est absconditum; & cultro discretæ Meditationis illud diuide: neque enim integrum debes deuorare, sed simul tamen mortificationis cultrum immitte in guttur tuum, vincens teipsum, distractio[n]es tuas & affectus inordinatos, & sensuales carnis tua appetitiones iugulans: vt dignus sis suavitatem degustarchius cibi caelestis qui est alimentum hominum mundo mortuorum; sed viuentium Deo mortuorum amori proprio; sed viuentium diuino, mortuorum sibi ipsi[us]; sed Christo viuentium: vt locum in te habeat, quod Sanctus Paulus ad Colossenses scripsit: *h mortui es sis: & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.* Si enim C H R I S T U S Dominus noster absconditus est, & quasi res quædam mortua, & in pso Sacramento sepulta, vt tuus fiat cibus: æquum est, vt teipsum etiam tanquam mortuum geras, per tui ipsius mortificationem: & abscondas te per meditationem cum ipso Christo in D E O: vt abscondito eius Manna frui possis.

§ 2. *Victorie aliae magis particulares.*

HÆ sunt victoriae quæ in genere præcedere debent sacram Communionem; quæ eō utiliores erunt, quod fuerint magis particulares. harum itaque aliquas magis in particulari indicabimus. *Prima* erit vt ipso die sacræ Communionis studeas ira gulam superare, vt omnino ieiunus ab omni cibo & potu accedas: vt intelligas Christum Dominum nostrum debere esse, primum ac præcipuum animæ tuæ cibum: pro cuius amore & reuerentia renunciare debeas cuicunque carnis delectationi.

DE INDE eodem die singulari cura ac diligentia debes *sensu-*
latis stimulus viciſſe; ita vt à præcedenti nocte nulla præcesserit culpa, quæ corpus & animam mactulet. Dedeceat enim eodem die ad Communionem accedere, quo graue aliquod lethale peccatum est admisum, & quidem multò magis si fuit in honestum. Imò suadent sancti, expedire, vt etiam à Communione abstineatur, quando prædente ipsa nocte aliqua huius generis, etiam sine culpa, accidissent. Purissimi enim & castissimi agni caro, nec contingenda est, nisi à pura & casta carne. licet in hoc merito amplectendum sit prudentis Confessarij consi-

*h Coloff. 3. 3.
Cum ab-
scondito
Christo te
abconde.*

*I.
ieiunus.*

*2.
Mundus.*

*S Thom. 3.
p. 9. 80 ar. 7.*

lium.